"Bir hizmetçisi Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in elinden tutar, onu istediği yere kadar götürürdü."

Enes -radıyallahu anh- şöyle dedi: "Bir hizmetçisi Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in elinden tutar, onu istediği yere kadar götürürdü."
[Sahih Hadis] [Buhârî rivayet etmiştir]

Allah Rasûlü –sallallahu aleyhi ve sellem- mahlûkatın en şereflisi olmasına rağmen tevazu sahibi olduğuna delalet eder. Öyle ki Medine'nin cariyelerinden birisi Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanına gelir, elini tutar (onunla gelmesini ister) ve ihtiyacı olan şeyde yardım etmesi için onu dilediği yere götürürdü. O insanların en şereflisi olmasına rağmen beni nereye götürüyorsun, ya da benden başkasına git demezdi. Bilakis onunla beraber gider ve ihtiyacı giderme hususunda ona yardımcı olurdu. Allah -Azze ve Celle- bununla Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-'in izzetini ve makamını arttırmıştır. Uyarı: Hadiste geçen "biahzıl yed" ifadesi Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in eli cariyenin eline temas eder manasına gelmemektedir. Hafız şöyle demiştir: "ahzul yed" ifadesinden kasıt ona eşlik etmesini isterdi manasındadır. Bu da yumuşak huyluluk, uysallıktır. Tevazusundaki mübalağadan bahsetmek için erkek olan köle değil, kadın olan cariye zikredilmiştir. Cariye, hür olmaktan başka bir durumdur. Genel manada cariye ismi kullanılmıştır ki hangi cariye olursa olsun fark etmez.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/5655